

sin Stilling som Geistlig er berettiget til at udslættes af Rullen. Man har imidlertid ikke anseet denne Bestemmelses Ordlyd som bindende Regel med Hensyn til Grændsen for Sessjonens dømmende Myndighed, men i Overensstemmelse med de til Grund for Bestemmelsen liggende Motiver (Kollegialtidende for 1829 S. 527 ff.), ifølge hvilke den anførte Regel var grundet i, at Sessjonernes Eragninger kun burde kunne indbringes for Høiesteret, naar de afgjorde et egentligt Retspørgsmaal, antaget, at ethvert Retspørgsmaal, der af Sessjonen var afgjort, for at derefter den Paagældendes Stilling overfor Værnepligten kunde bestemmes, maatte kunne indbringes for Høiesteret. Det er i Henhold hertil antaget, at alle Spørgsmaal om Beregningen af en Værnepligtigs Alder, forsaavidt den faaer Indflydelse paa hans Stilling til Værnepligten, Spørgsmaal om en Værnepligtigs Berettigelse til at ansættes i Forstærkningen eller til at fritages for Tjeneste i Forstærkningen (Værnepligtslovens § 32), Spørgsmaal om en Værnepligtigs Berettigelse til fra Sorullen at føres tilbage til Røgdsrullen, hvilket Spørgsmaals Afgjorelse efter Værnepligtslovens § 8 beroer paa, om den Paagældende kan siges at søge Livserhverv ved Søfart eller ikke, samt endelig Spørgsmaalet om en Værnepligtigs Forlodsudskrivning og Afgivelse til forlængt Tjenestetid paa Grund af Udeblivelse uden lovligt Forhold fra Sessjonen, maatte betragtes som hørende under Sessjonens Afgjorelse med dømmende Myndighed.

Naar Forlodsudskrivning og Afgivelse til forlængt Tjenestetid ombyttes med Bode- og Fængelsstraffe og al Straffemyndighed fra Sessjonerne gaaer over til Retterne, naar Stilling og de dermed i Forbindelse staaende undertiden noget tvivlsomme Spørgsmaal om Stillerens Berettigelse til Overførelse i Forstærkningen eller Udslættelse af Rullen bortfalder og naar den de fast ansatte Skolelærere hidtil tilstaaede Fritagelse for Tjeneste i Forstærkningen hæves, vil der i det Hele sjældent for Sessjonen blive Spørgsmaal om Anvendelse af dens dømmende Myndighed og det

kunde derfor fortjene Overveielse, om det ikke maatte være rettest ganske at fratage Sessjonen denne Myndighed og henwise disse Sagers Afgjorelse til de almindelige Domstole. Bestemte man sig hertil, maatte den, der fandt sig brøstholden ved en paa Sessjonen i Henhold til dens Opsfattelse af det foreliggende Retspørgsmaal stedfunden Behandling, være berettiget til ved Sags Anlæg ved ordinær Ret mod Sessjonen eller dennes Formand at faae Retspørgsmaalet afgjort, hvorefter Sessjonsbehandlingen, forsaavidt Dommen kom til et andet Resultat med Hensyn til Retspørgsmaalet end Sessjonen, maatte ansees som bortfalden.

Ministeriet troer imidlertid, at aldeles overveiede Grunde tale for at bibeholde Sessjonens dømmende Myndighed med Hensyn til de faae Retspørgsmaal, der endnu kunne komme til at foreligge Sessjonen.

Det er af Bigtighed saavel for den Værnepligtige som for Udskrivningsvæsenet, at disse Spørgsmaal, af hvis Afgjorelse den Paagældendes Stilling overfor Værnepligten og hans Behandling paa Sessjonen er afhængig, kunne endelig afgjøres saa hurtig som muligt og det kan ikke betvivles, at disse Sagers Henvisning til de almindelige Domstole vilde bevirke, at de ofte kom til at henstaae uafgjorte i meget længere Tid end det vil blive Tilfældet, naar Sagen strax under umiddelbar Indankning til Høiesteret kan afgjøres med Domsmagt af Sessjonen. Der vilde heller ikke spares nogen Tid for Sessjonerne ved en saadan Forandring, idet Sessjonen selvfølgelig alligevel for at kunne tage Beslutning om, hvorledes den Paagældende skulde behandles, maatte for sit Bedkommende skjonne om Retspørgsmaalet. Spørgsmaalenes retfærdige og billige Afgjorelse maa ogsaa antages i fuldt Maal at være betrygget ved deres Henlæggelse til Sessjonerne, i hvilke foruden Udskrivningschefen, der særlig maa antages at være bekendt med hele den herhenhørende Lovgivning og tidligere lignende Afgjorelser, Røgdsforstanderen, der i sin Egenstaaelse af Underdommer i første Instants vilde komme til at afgjøre